

روزه گرفتن سه روز در هر ماه

«عَنْ عَبْدِ الْمَلِكِ بْنِ الْمُنْهَالِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، أَنَّهُ كَانَ يَأْمُرُ بِصِيَامِ الْبَيْضِ، ثَلَاثَ عَشْرَةَ، وَأَرْبَعَ عَشْرَةَ، وَخَمْسَ عَشْرَةَ، وَيَقُولُ: هُوَ كَصَوْمِ الدَّهْرِ، أَوْ كَهَيْئَةِ صَوْمِ الدَّهْرِ»

(رواه ابن ماجه في سنن)

ترجمه: عبد الملك بن منهال از پدرش روایت نموده که رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ به روزه گرفتن ایام بیض (سیزدهم، چهاردهم و پانزدهم هر ماه) امر نمودند و فرمودند: روز گرفتن این روزها مانند روزه داشتن همیشه‌گی و دوامدار مثل تمام سال می‌باشد.

توضیح حدیث:

از جمله روزه‌های نفلی‌ای که بالای مسلمانان مشروع گردیده، روزه داشتن سه روز از هر ماه می‌باشد، که در این مورد احادیثی هم وارد شده که تشویق بر آن دارد و می‌فرماید: هرکی این ایام را روزه بگیرد، گویا که کل عمر روزه‌دار بوده است. این ازدیاد قسمی است که هر حسنه ده برابر پاداش دارد. لذا روزه یک روز معادل ده روز و سه ده معادل سی روز یعنی یک ماه می‌شود. لذا هرکس در هر ماه (روزه داشتن سه روز را) دوام بدهد، گویا که کل ماه‌ها را روزه گرفته است و این است، صیام دهر یا روزه تمام عمر، و از برتری و فضیلت روزه این ایام، نسبت ثواب و حسنات در آخرت است، که این باعث شستشوی سینه‌ها و پاکی قلوب از چرک‌ها و امراضی مثل وسواس، کینه، حسد، دشمنی‌ها و مانند این‌ها می‌باشد، که باید مسلمان از آن‌ها به‌واسطه این روزه‌ها خود را پاک نموده تا خیر آن را قبل از آخرت در دنیا نصیب شود.

والسلام علی من اتبع الهدی